

"ALEPPO HERITAGE" SEMINAR IN TIBERIAS

140 members convened at the end of March this year to attend a special Seminar organized by the Center at the Royal Plaza Hotel in Tiberias.

The Seminar was opened by Prof. Itzhak Avisur, Head of the Hebrew Linguistics Dept. at Haifa University, who gave a lecture on Aleppo Jewish poetry, in Hebrew and Arabic, including exhibits of manuscripts not yet published on the subject.

Advocate Abraham Hilleli, Management member, also gave a lecture on his childhood in Halab and later immigration to Israel, where he now holds the post of legal adviser to the Jewish National Fund (K.K.L.)

Participants enjoyed a festive prayer in the Aleppo heritage style.

The Seminar was concluded by Center Chairman Moshe (Moise) Cohen, who reviewed the Center's upcoming plans and goals.



פרופסור יצחק אבישור מרצה בסמינרינו המרכז למסורת ארכ'ז בטבריה - מרץ 1998.

March 1998 - Professor Itzhak Avisur at Aleppo Heritage Center Seminar in Tiberias.

סמינרינו "מסורת ארכ'ז" בטבריה

140 חברים התכנסו לסמינרינו למסורת שערך מלון דואיל פלאזה בטבריה בסוף מרץ 1998.

את הסמינרין פתח פרופ' יצחק אבישור, ראש סקר ברכזאותו את שירת היהודים בגליל, בעברית ובערבית, כולל הצגת כתבי יד שטרם פרסמו בנושא.

כמו כן, הרצה ייעד אברהם הלוי, חבר הנהלה, על ילדותו של הנחלת הקורן הקיימת לישראל. המשתתפים נתנו מופלה והגנית בנוסח מוסמך ארכ'ז.

את הסמינרין סכם יור' המרכז, משה כהן, שスクר תוכניות המרכז ויעדו לשנה זו.

דברי ברכה של יע' אברהם הלוי בסמינרינו מוסמך ארכ'ז בטבריה.

כבר עברה יממה שככלנו מסובים יהידי, יש להניח שמעט כל אחד בא בליות אשתו ולידיו. בכלל פס שווים בגמא ונגש רדשנות, את דברי החכמים על תוציאות המרכז למסורת. הדבר הגורע עגנוןינו בחהל לולשת, לבצע את המשימה, ולעמדו במאה שאיה דורשת. ליהות קדלה ויצות שאת צורה וכשחת, שהוירה שולק שורשינו באיז מושת.

חברים היו נא מושכים על היינו שיכים, לקהילת ארכ'ז כלבנה בבניין וכאריה באירועים. לבונינו בארץ זו, ל佗שות אל להנבר, זה בצד זה יכול לתקיים, העבר עם עתיד אחר. וכן אריות ואוחם טרעת הננס למורו, מושת העבר למען יוציא הבאים אחריו לספר, שהה התייה מושת יהודית בארץ נמר, שהוירה לנו ולבניינו אחדרינו אוצר דודינו.

רבתי חובה עליון להסיר מלבבו כל ספק, הגענו למנוחה ולנחלה בארץ זו שריבנה נחבק, אין תלהיל היל תבלול לה וככל חל לה. לא אמריקה ובודהיל לא בארכ'ז שם שורץ השער. רק כאן משבדנו תלמיד ללקחו שוב נסם, נפנה מפה אל אלה המכניות ורוחן מוכן,anca האצטוף אילינו למוכנו זו, פה שם השם שכן.

לסיום זה הבה נקייש ברכה לנושאים בעול, שעושים מלאכם קדש, לאחד אותנו כאשכול, עיקר אגדתם להמשך גאותיהם, בין כנסיות, או באירועים שביהם יש לנו לעיבר. עינינו רוראות שככל פעם מתחדש הרישיש, אנו חווים מחדש את הרוץ למשיך באיליאש, הבה אם כן בגי הזרות, וננתן עידוד אחד, הדיגלו עשות הנושאים בעול, אוו אוכסם כה לח'.

